

Hayat Oyunu

– Can İyisever · 20 Ekim 2012

Hayatta oynanan oyun kalbimin, bam teliydi
Aldıkları ise aldığı duygularımın bir payesiydi,
Duyularım ise yaşamdan alınan aslan payıydı
Koparılan kalbimin koparılan sadece lifiydi..

Unutmak istemediğim hatıralarımı saydım
Araştırdığım tüm kitaplarda hayatı aynı sandım,
Anladım ki mezarımı bilmeden kendim kazdım,
Gönülden dizelerin dile geldi sıralarım yazdım..

Geçtiğim aynaların bir hayal gölgesindeyim
Ak saçlı başım ile yalın ayak arasında gençliğim,
Kimsenin bilmediği kendi içimdeki âlemdeyim,
Hiç kimseyi bilmem sadece kendi kendimleymim,

Zamanı amansız tükettiğimin yaşanan furyası,
Bütün yaratılanların hepsi birbirinin aynen kopyası,
Hiçlikler içinde yaşamın çıkmış olumsuz furyası,
Geldi geçti, geçiyor ne olacak bilinmez bundan sonrası,

Düşüncelerimin her gün muhasebesini ederken,
Zaman akıp geçmiş vakit olmuş hemen erken,
Güzellikler içinde geçmişi tam sileceğim derken,
Baharı bekler kışlar geliyormuş hemen erken..

Bir serinlik kaplar belikli esen meltemin yeli,
Bir umut dünyasında hemen uzatılıyor eli,
Yaşam eritiyor hepsini, bazen ediyor insanı deli,
Bir yol tutturmuşum ki gidilecek yer belli..

Camları kaplayan buhar gibi uçup gitse ıslığım,
Bırak ensemi, yakamı silkse kalan en son çığlığım;
Sevgi ve saygıdan yanadır var olan tek varlığım,
İnsanca yaşayan insanca bir gün yok olacağım..

Uyan artık soytarı gönlüm gafletten artık uyan,
Her yolunu tutturmuş bak sen kaldın yayan,
Ömür hızla akıyor bir olursun yaşamda bunayan,
Hiçbir zaman deva bulmaz elim yaran kanayan,

Nefsine ram olmuşsun, derim hayır bu sen değilsin.
Secdeye eğilecekse başın, bir tek Hakk'a eğilsin.
Eşi ve benzeri olmayan emsalsiz bir tek numunesin,
Dile ki Mevla'm en güzelini dua ve niyazla versin..

Bu âlemde terk edilen akılsa; eşiğin ardı fızan,
Görmek için göz lazım, anlamak için olmalı izan.
Roller vardır biçimsiz, su taşır derki dolsun kazan,
İlahi rahmetle kader çizgisini yazmış yazıyı yazan..

Karanlığa pervane olmuş sözde aydınlık yüzün,
Her gün bir şeyler yok ederken duymuyorsa hüznün.
Yaz mevsimi geçmeden gelir mi hazanla hüznün,
Yaşam senin yaşamın nasıl yaşamak istersen öyle düşün..

Her tarafa kaplayan ışıklar elbet söner de bir, bir,
Bir el tarihi yazar, kazılan ise hayatta iken kabir.
Zikrin ne ise fikrin ile cismanin toprağa defnedilir,
Hiç duymazsın ardından telkinler ardınca verilir.

Artık uyanmalısın artık uyanıp hepsini görmelisin,
Bu yol benim yolum deyip, yolunda yürümelisin.
İlerlemek diyerek yürürken postu deldirmeyesin,
Yaşadığın hayat senin bunu unutmadan öyle bilmelisin..